

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad

Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 00627-30/2019-ERU

V Jihlavě dne 11. února 2020

Rozhodnutí

O rozkladu společnosti Amper Market, a.s., se sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 241 28 376 (dále též „účastník řízení“), zastoupené advokátní kanceláří Doucha Šikola advokáti s.r.o., se sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 044 42 687, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00627-21/2019-ERU ze dne 12. července 2019 (sp. zn. OSR-00627/2019-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve **výroku I.** o tom, že se účastník řízení dopustil osmi přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o ochraně spotřebitele“), a to užitím agresivní obchodní praktiky ve smyslu § 4 odst. 4 a § 4 odst. 3 věta druhá ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 uvedeného zákona, když ve vztahu k osmi zákazníkům požadoval platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které jim účastník řízení v průběhu měsíce prosince 2015 dodal přesto, že si je od něj žádný ze zákazníků neobjednal, za což mu byla ve **výroku II.** uložena úhrnná pokuta ve výši 130 000 Kč a dále ve **výroku III.** povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti Amper Market a.s., se sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 241 28 376, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00627-21/2019-ERU ze dne 12. července 2019 (sp. zn. OSR-00627/2019-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Správní řízení v prvním stupni

Energetický regulační úřad zahájil dne 14. února 2019 s účastníkem řízení správní řízení z moci úřední pro podezření ze spáchání osmi přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a)

zákona o ochraně spotřebitele, jichž se měl dopustit tím, že vůči osmi zákazníkům, a to konkrétně [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], užil v rozporu s § 4 odst. 4, § 4 odst. 3 věta druhá ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele agresivních obchodních praktik podle § 24 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. Jednání účastníka řízení mělo spočívat v tom, že v období měsíce prosince 2015 požadoval po osmi spotřebitelích prostřednictvím vystavených faktur platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které jim v konkrétních obdobích v měsíci prosinci 2015 dodal, přestože si je od něj žádný ze spotřebitelů neobjednal.

Podle zjištění správního orgánu byla mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade s.r.o., IČ: 032 02 950 (dále též „EPK Trade“) uzavřena Smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne [REDAKCE] pro období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015. EPK Trade ve skutečnosti vystupovala jako subjekt, který toliko zprostředkoval dodávku elektřiny účastníkem řízení do sjednaných odběrných míst, ačkoliv jeho právní jednání by odpovídalo jednání odběratele. Dne 30. listopadu 2015 přerušil účastník řízení dle svého tvrzení EPK Trade dodávku elektřiny, když mu ani po opakovaných výzvách EPK Trade neuhradila sjednané zálohové platby, avšak v období prosince 2015 nadále dodával elektřinu zákazníkům přímo, aby, jak tvrdil, zabránil jejich odpojení od dodávek elektřiny, přičemž tak měl činit v režimu institutu nepřikázaného jednatele. Tento postup zvolil účastník řízení proto, aby odvrátil škodu hrozící zákazníkům v případě přerušování dodávky elektřiny, přičemž zákazníkům vyúčtoval pouze vynaložené náklady.

Ve svém vyjádření z 15. března 2019 účastník řízení především poukazyval na to, že stav v prosinci 2015 byl výsledkem jednání propojených subjektů EPK Trade, společnosti Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, která měla dotčená odběrná místa ve správě, a společnosti Energie Pro s.r.o., která se stala novým dodavatelem do těchto odběrných míst, přičemž dále uvedl, že jeho činnost nepředstavovala podnikání, protože nešlo o výdělečnou činnost.

Účastník řízení v rámci správního řízení navrhl přípisem ze dne 29. března 2019, aby správní orgán nařídil ústní jednání za účelem provedení výslechu svědka [REDAKCE], který byl v roce 2015 generálním ředitelem účastníka řízení a má tudíž bezprostřední informace o průběhu dodávky elektřiny do odběrných míst bývalých zákazníků Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost. Usnesením Energetického regulačního úřadu č. j. 00627-14/2019-ERU ze dne 15. května 2019 byla žádost účastníka řízení ze dne 29. března 2019 o nařízení ústního jednání zamítnuta. Proti usnesení Energetického regulačního úřadu č. j. 00627-14/2019-ERU ze dne 15. května 2019 podal účastník řízení rozklad. Rozhodnutím Rady č. j. 00627-26/2019-ERU ze dne 15. října 2019 byl rozklad účastníka řízení zamítnut a usnesení Energetického regulačního úřadu potvrzeno.

Dne 31. května 2019 obdržel Energetický regulační úřad návrh na přerušování řízení do doby, než Rada rozhodne o rozkladu účastníka řízení proti výše uvedenému usnesení. Energetický regulační úřad návrhu účastníka na přerušování řízení usnesením č. j. 00627-20/2019-ERU nevyhověl.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 00627-21/2019-ERU ze dne 12. července 2019 byl účastník řízení uznán odpovědným za spáchání osmi přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustil jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 130 000 Kč.

Energetický regulační úřad vyšel při zjišťování skutkového stavu z podkladů obsažených ve spise. Ve svém právním hodnocení skutku uvedl, že účastník řízení dodával elektrickou energii v prosinci 2015 přímo zákazníkům, aniž by s nimi měl uzavřenou smlouvu, která by ho opravňovala dodávat elektřinu přímo do jejich odběrných míst. Po 1. prosinci 2015 tak dodával elektřinu zákazníkům přímo, a to aniž by si tuto službu u účastníka řízení objednali. Současně zákazníkům za tyto dodávky vystavil vyúčtování pro období prosince 2015. Správní orgán toto jednání účastníka řízení vůči zákazníkům spočívající v požadování platby za sdružené služby dodávky elektřiny po zákaznících, které jim účastník řízení dodal, ačkoli si je zákazníci neobjednali, vyhodnotil jako nekalou obchodní praktiku, která je ve smyslu § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele a ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k tomuto zákonu jako agresivní obchodní praktika zakázána. Správní orgán dále konstatoval, že tyto obchodní praktiky byly užity před rozhodnutím ohledně koupě, neboť zákazníci neměli s účastníkem řízení uzavřenou žádnou smlouvu o dodávkách elektřiny, přičemž zhodnotil i délku nevyžádané dodávky, která se pohybovala u jednotlivých zákazníků v rozmezí mezi 19 a 31 dny.

Správní orgán vypořádal námítky účastníka řízení následovně. K tvrzení ohledně nesplnění podmínek setrvačného prodeje uvedl, že účastník řízení nemohl započít s dodávkami elektřiny přímo do odběrných míst zákazníkům, aniž by s nimi měl uzavřeny smlouvy a aniž by zákazníky o těchto krocích informoval. Tímto postupem eliminoval možnost zákazníkům vyjádřit souhlas či nesouhlas s dodávkami elektřiny od účastníka řízení v měsíci prosinci 2015. Námítku účastníka řízení spočívající v tvrzení, že jednal jako nepřikázaný jednatel, vypořádal správní orgán tvrzením, že s jednáním, jímž se účastník řízení vmísil do záležitostí zákazníkům, nemohl předpokládat souhlas, a nešlo také o situaci, kdy by si účastník řízení nebyl z důvodu naléhavosti schopen opatřit od jednotlivých zákazníkům souhlas s takovýmto jednáním. Správní orgán shledal, že měl účastník řízení dostatek času řešit nastalou situaci přímo se zákazníky a mohl zvolit vhodnější možnosti řešení než přistoupit k aplikaci institutu nepřikázaného jednatelství. Pokud by účastník řízení skutečně chtěl předejít škodě hrozící zákazníkům, mohl zákazníky informovat o vzniklé situaci a zákazníci si tak mohli sjednat dodávku od jiného dodavatele svobodně. Energetický regulační úřad vyhodnotil, že účastník řízení jako nepřikázaný jednatel nejednal, tuto argumentaci si vytvořil účelově *ex post*, aby své jednání odůvodnil. Správní orgán po zvážení všech argumentů účastníka řízení dospěl k závěru, že účastník řízení nejednal jako nepřikázaný jednatel, ale byl veden snahou chránit své podnikatelské zájmy (nadále uskutečňovat dodávky zákazníkům za současného ukončení právního vztahu s EPK Trade) a současně do určité míry legitimní obranou proti dalšímu poškozování svého podnikání proti společnosti EPK Trade.

K námítkám účastníka řízení ohledně možnosti přerušení dodávek elektřiny přímo zákazníkům, uvedl správní orgán, že pro zákazníky byla subjektem, který jim zajišťoval dodávky elektřiny, společnost EPK Trade, která poskytovanou elektřinu odebírala

od účastníka řízení. Tohoto nestandardního uspořádání prvních vztahů z hlediska právní úpravy dodávek elektřiny si musel být účastník řízení jako profesionál vědom. Pokud by z důvodu neoprávněného odběru, do něhož se dostala EPK Trade, přerušil EPK Trade dodávku a současně chtěl dodávat konečných spotřebitelům přímo, bylo by nutné sjednat se zákazníky smluvní vztah.

Ohledně námitky účastníka řízení, podle níž zákazník a společnost EPK Trade zastupuje stejná právní zástupkyně (██████████), uvedl správní orgán, že pro učinění závěru o tom, zda účastník řízení spáchal přestupek užitím agresivní obchodní praktiky vůči zákazníkům v postavení spotřebitele, nebylo rozhodné, kým je zákazník zastupován.

Při ukládání druhu a výše správního trestu správní orgán vyhodnotil, že se účastník řízení dopustil osmi přestupků, přičemž došlo k vícečinnému souběhu stejnorodému, tj. osmi skutky naplnil stejnou skutkovou podstatu, což správní orgán označil za přítěžující okolnost. Za nejzávažnější přestupek pak označil jednání účastníka řízení vůči panu ██████████, kdy zohlednil jednak dobu nevyžádané dodávky (celkem 27 dnů) a také skutečnost, že přestože nový dodavatel v systému operátora trhu požádal o změnu dodavatele, účastník řízení bez uzavřené smlouvy s panem ██████████ v systému operátora trhu požádal o změnu dodavatele ve vztahu k jeho odběrnému místu, ke které ke dni 23. prosince 2015 skutečně došlo. Dále správní orgán poukázal na skutečnost, že Energetický regulační úřad vedl s účastníkem řízení další sankční řízení, jejichž předmětem byla protiprávní jednání účastníka řízení, kterých se dopustil po jednání, které bylo předmětem tohoto řízení, ale za něž byl pravomocně potrestán před vydáním pravomocného rozhodnutí v této věci, a to rozhodnutím Energetického regulačního úřadu ze dne 21. února 2017, č. j. 13652-9/2016-ERU, za spáchání 2 správních deliktů podle § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, dále rozhodnutím Energetického regulačního úřadu ze dne 22. ledna 2019, č. j. 09028-16/2018-ERU, potvrzeným rozhodnutím Rady ze dne 21. května 2019 č. j. 09028-24/2018-ERU, za spáchání osmi přestupků podle § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a 2 přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Z uvedeného vyplynulo, že se účastník řízení dopustil vícečinného souběhu různorodého, když více skutky naplnil různé skutkové podstaty přestupku, a proto správní orgán při ukládání trestu aplikoval zásadu absorpční. Při ukládání trestu rovněž zhodnotil osobní a majetkové poměry účastníka řízení, čemuž odpovídá i výše uložené pokuty.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00627-21/2019-ERU ze dne 12. července 2019, které mu bylo doručeno dne 15. července 2019, podal účastník řízení dne 30. července 2019 rozklad.

Účastník řízení rozporuje závěr správního orgánu o společenské škodlivosti jednání účastníka řízení. Je toho názoru, že se svým jednáním snažil zabránit vzniku škody na straně zákazníků v souvislosti s podvodným jednáním společnosti EPK Trade, Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, IČ: 292 83 272 (dále též „EPK“) a Energie Pro s.r.o., IČ: 247 01 921 (dále též „Energie Pro“). Podle účastníka řízení první dvě jmenované společnosti převáděli koordinovanou činností odběrná místa pod Energií Pro, od které byla zákazníkům vnucována extrémně nevýhodná smlouva o dodávkách energií, pro niž

se nerozhodli a kterou neuzavřeli. Nebyl to tak účastník řízení, kdo způsobil, že bylo zákazníkům upřeno právo na svobodnou volbu dodavatele, neboť jim ze strany EPK byla předložena smlouva podepsaná jejich jménem a k jejich tíži se společností Energie Pro, aniž zákazníci mohli ovlivnit podmínky daného smluvního vztahu a výběr dodavatele. Naopak, jak tvrdí účastník řízení, on sám nebránil zákazníkům ve volbě dodavatele elektřiny, ale bránil neoprávněné registraci odběrných míst v systému operátora trhu. Účastník řízení má za to, že ač jeho jednání mohlo naplnit formální stránku přestupku, nedosahuje žádné společenské škodlivosti, neboť se účastník řízení snažil zabránit podvodu páchanému rovněž i na zákaznících a vyvádění finančních prostředků z neprůhledných společností. Konstatuje tak, že porušení zákona se dopustily uvedené společnosti, nikoliv účastník řízení, který postupoval tak, aby zákazníkům zajistil spolehlivou a bezpečnou dodávku elektřiny.

Účastník řízení namítá, že správní orgán nesprávně právně zhodnotil skutkové okolnosti případu a na tomto základě dospěl k chybnému závěru o tom, že nebyly splněny podmínky nepřikázaného jednatelství, když podmínil aplikaci tohoto ustanovení existencí předpokládaného souhlasu osoby s vmísením se do jejích záležitostí. Naopak uvádí s odkazem na komentář k zákonu č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), že z § 3007 a násl. občanského zákoníku vyplývá, že institut nepřikázaného jednatelství se použije v případě nutné situace, kdy není možné, aby si jednatel závčas opatřil souhlas pána věci. Nebylo tak nutné souhlas zákazníků předpokládat. Účastník řízení dále popsal, že nebylo v jeho možnostech informovat všechny zákazníky dotčené jednáním společností EPK a Energie Pro a zajistit si jejich souhlas s dodávkami elektřiny pro období měsíce prosince 2015. Vysvětluje, že k naplnění předpokladu pro využití institutu nepřikázaného jednatelství došlo tím, že svým jednáním odvracel bezprostředně hrozící škodu, neboť zákazníkům hrozilo, že jim bude přerušena dodávka elektřiny v zimním období měsíce prosince 2015. Přímými dodávkami do odběrných míst zákazníků je neohrozil, ale naopak ochránil před faktickým ukončením dodávek, ke kterému by byl zákonem oprávněn ve vztahu k EPK Trade.

Účastník řízení poukazuje na to, že se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí nevypořádal s jeho námitkami. Účastník řízení tvrdí, že nejednal jako podnikatel za účelem dosažení zisku, neboť jeho rozhodnutí o dodávce elektřiny v prosinci 2015 do odběrných míst zákazníků nebylo motivováno ekonomickým ziskem, ale souladem s generální prevenční povinností ve smyslu § 2900 občanského zákoníku zabránit škodě, navíc si účastník řízení vyúčtoval za dodávku pouze vynaložené náklady bez jakéhokoliv vlastního zisku. Účastník řízení dále tvrdí, že mu z jeho jednání nevznikla žádná podnikatelská výhoda.

Ve své další argumentaci účastník řízení uvádí, že se správní orgán dostatečně nevypořádal s námitkou účastníka řízení ohledně neplatnosti smluv Energie Pro. Neplatnost těchto smluv má podle účastníka řízení relevanci, neboť podporuje jeho tvrzení, že svobodná volba dodavatele nebyla zákazníkovi znemožněna jednáním účastníka řízení, ale společným jednáním EPK a Energie Pro, a je důležitá rovněž pro posouzení naplnění materiální stránky přestupku proti spotřebiteli. Svá tvrzení opírá o rozsudek Okresního soudu v Liberci č. j. ■■■■■ ze dne 2. července 2019, který potvrzuje, že smlouva Energie Pro uzavřená jménem zákazníka nemůže zákazníka zavazovat, protože při uzavření smlouvy došlo k překročení zástupčího oprávnění. Rozsudek Okresního soudu v Liberci rovněž potvrzuje, že je duplicita smluv uzavřených společností Energie Pro pro dodávku do stejných odběrných míst za stejné období. K závěru o neplatnosti těchto smluv došel i Okresní soud v Uherském

Hradišti v rozsudku č. j. [REDAKCE] ze dne 20. února 2019, Obvodní soud pro Prahu 8 v rozsudku č. j. [REDAKCE] ze dne 5. prosince 2018 a Městský soud v Praze v rozsudku č. j. [REDAKCE] ze dne 4. dubna 2019.

Účastník řízení dále zpochybňuje vyhodnocení svého jednání vůči panu [REDAKCE], které bylo správním orgánem označeno jako nejzávažnější z posuzovaných skutků, neboť při něm došlo i k přepisu odběrného místa na účastníka řízení. Při posuzování těchto skutečností nevzal dle jeho názoru Energetický regulační úřad v potaz, že do okamžiku neoprávněné registrace Energie Pro byl v daném odběrném místě registrován jako dodavatel účastník řízení, společnost Energie Pro neměla platnou smlouvu pro to, aby provedla dne 11. prosince 2015 přepis odběrného místa na sebe a účastník řízení se tímto jednáním jen bránil nezákonnému jednání Energie Pro. Bylo tak namístě vypořádat námitky účastníka řízení ohledně neplatnosti smluv Energie Pro.

Dalšími okolnostmi, které měl ve svém rozhodnutí Energetický regulační úřad zohlednit, jsou podle účastníka řízení výše sankce hrozící odběratelům ze strany Energie Pro, dále skutečnost, že účastník řízení platby za dodávku elektřiny neobdržel nebo platby zákazníkům vrátil, a v neposlední řadě rozporuje postavení zákazníků jako spotřebitelů. V posledně jmenovaném bodě účastník řízení znovu poukazuje na propojenost právní zástupkyně zákazníků a skupiny EPK, když ve vztahu k zahájení sankčního řízení správní orgán vycházel pouze z formálního pojetí spotřebitelů a nezabýval se skutečným důvodem podávání podnětů dotčených zákazníků. Je toho názoru, že podání dotčených zákazníků Energetickému regulačnímu úřadu nebylo činěno výhradně k uspokojování jejich soukromých potřeb, ale bylo motivováno vedením konkurenčního boje proti účastníku řízení. Takové jednání podle názoru účastníka řízení nemůže požívat ochrany jako jednání spotřebitele, proto se proti nim nemohl účastník řízení dopustit agresivních obchodních praktik.

Účastník řízení v závěru namítal, že správní řízení bylo zatíženo vadou, když Energetický regulační úřad bez řádného odůvodnění odmítl návrh účastníka řízení na provedení důkazu výslechem svědka a v té souvislosti nenařídil ústní jednání.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla Rada tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Rada shledala, že napadené rozhodnutí je věcně správné a vydané v souladu se zákonem. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, jakož i úvahy, kterými se Energetický regulační úřad řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn a závěr o naplnění skutkové podstaty přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele má oporu ve shromážděném spisovém materiálu.

Námítky účastníka řízení v podstatě nerozporují naplnění formální stránky přestupků, ale směřují spíše k nenaplnění materiální stránky, neboť jednání účastníka řízení dle jeho názoru nevykazovalo žádnou společenskou škodlivost, když tu byly natolik významné okolnosti, které vylučovaly, aby jednáním účastníka řízení došlo k porušení nebo ohrožení právem chráněného zájmu. K uvedené námitce Rada konstatuje, že správní orgán se dostatečně zabýval posouzením materiální stránky vytýkaných přestupků a v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádává námítky účastníka řízení uplatňované v prvostupňovém správním řízení. Pokud účastník řízení uvádí, že musel jednat v rozporu se zákonem z důvodu protiprávního jednání společností EPK Trade, EPK a Energie Pro, pak Rada uvádí, že údajné protiprávní jednání subjektů, které není předmětem tohoto správního řízení, nemůže liberovat protiprávní jednání účastníka řízení, které bylo ve správním řízení prokázáno. Předmětem vedení tohoto správního řízení je posouzení jednání účastníka řízení vůči spotřebitelům. Účastník řízení odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 34/2012-28 ze dne 9. srpna 2012, podle něhož „... v případě, kdy určitým jednáním budou sice naplněny formální znaky skutkové podstaty daného správního deliktu, ale současně budou existovat natolik významné okolnosti, které budou vylučovat, aby daným jednáním byl porušen či ohrožen právem chráněný zájem, nedojde k naplnění materiálního znaku daného správního deliktu. Takové jednání poté nemůže být označeno za správní delikt, a tudíž ani nemůže dojít k uložení sankce za jeho spáchání“. Rada po prozkoumání okolností případu neshledala, že by tu byly natolik významné okolnosti, které by vylučovaly, že ke spáchání přestupků došlo. Jak bylo uvedeno výše, protiprávní jednání jiného subjektu touto okolností být nemůže, zvláště pak v případě, kdy je předmětem správního řízení jednání, kterým došlo k porušení ustanovení zákona o ochraně spotřebitele. Podstatné pro posouzení jsou v první řadě vztahy mezi účastníkem řízení a zákazníky, a jeho jednání vůči nim, které, jak správně posoudil správní orgán, naplnilo jak formální, tak i materiální znaky přestupků. Protiprávní jednání jiného subjektu nemůže odůvodňovat a ospravedlňovat protiprávní jednání jiného, a to zejména v případě, že účastník řízení měl možnost vzniklou situaci řešit v souladu s právem, resp. sám pomáhal aktivně nastolit stav, který právem chráněný zájem ve svém důsledku narušil.

Ohledně tvrzení účastníka řízení, že svým jednáním chtěl postupovat tak, aby byla zákazníkům zajištěna spolehlivá a bezpečná dodávka elektřiny, Rada poznamenává, že ani toto jednání účastníka řízení primárně nevedlo k naplnění uvedeného požadavku. Účastník řízení měl uzavřenou smlouvu ohledně zajištění dodávek elektřiny pouze se společností EPK Trade, nikoliv s konečnými zákazníky. Koneční zákazníci v rozhodné době neměli uzavřenou smlouvu o dodávkách elektřiny či o sdružených službách dodávky elektřiny, ale svá odběrná místa poskytli do správy společnosti EPK, která jejich správu následně převedla ještě na společnost EPK Trade, jednatelem obou společností byla tatáž osoba. Mezi základní principy fungování trhu s elektřinou podle energetického zákona patří komplex právních vztahů mezi třemi subjekty, tj. zákazníkem, provozovatelem distribuční soustavy, k níž je tento zákazník připojen a prostřednictvím které je mu dodávána elektřina, a obchodníkem s elektřinou, který zajišťuje zákazníkovi její dodávku. Z hlediska zákazníka může tento buď sjednat samostatně smlouvu o dodávce s obchodníkem (§ 50 odst. 1) a smlouvu o distribuci s provozovatelem distribuční soustavy (§ 50 odst. 6), anebo sjedná pouze s obchodníkem jedinou smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny (§ 50 odst. 2). Ve druhém případě je distribuce elektřiny ve prospěch zákazníka zajištěna

obchodníkem na jeho jméno. Výše uvedenému by pak v předmětné věci odpovídaly smluvní vztahy mezi jednotlivými spotřebiteli a účastníkem řízení (obchodník), resp. příslušným distributorem, v nichž v zásadě není místo pro žádné další subjekty. Zde je však nutno konstatovat, že účastník řízení nebyl ve smluvním vztahu k žádnému z dotčených spotřebitelů, ale dodávky realizoval na základě smlouvy se společností EPK Trade. Ta přitom v rozhodné době byla taktéž držitelem licence na obchod s elektřinou, v případě Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne [REDACTED] se tedy jednalo o smlouvu mezi dvěma obchodníky s elektřinou, ačkoliv v tomto smluvním vztahu minimálně formálně EPK Trade vystupoval jako odběratel (pozn. pro období roku 2014 měl účastník řízení uzavřen obdobný vztah se společností EPK).

V daném případě tak skuteční odběratelé nevystupovali jako smluvní odběratelé účastníka řízení, jelikož ten dodával do odběrných míst na základě Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN uzavřené dne [REDACTED]. Nestandardní uspořádání smluvních vztahů bylo umožněno tím, že jednotliví odběratelé předtím přepsali svá odběrná místa, resp. jejich „správu“ na výše uvedené společnosti vystupující jako zprostředkovatelé. Tyto okolnosti již předtím byly zkoumány a popsány i jinými orgány, viz např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1566/19, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 83 Co 199/2018 – 287 či rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0308/2015/VZ-08479/2017/531/Est.

Podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 17. energetického zákona je zákazníkem osoba, která nakupuje elektřinu pro své vlastní konečné užití v odběrném místě. Definice v energetickém zákoně ve znění účinném do 31. prosince 2015 pak v uvedeném ustanovení zněla, že zákazníkem je fyzická či právnická osoba odebírající elektřinu odběrným elektrickým zařízením, které je připojeno k přenosové nebo distribuční soustavě, která nakoupenou elektřinu pouze spotřebovává nebo přeúčtovává. Dle názoru Rady společnost EPK Trade nikdy nenaplňovala zákonné znaky zákazníka podle výše uvedeného ustanovení, a to ani ve znění účinném do 31. prosince 2015, neboť neměla s předmětnými odběrnými místy po věcné stránce nic společného, rozhodně je nevyužívala k odběru elektřiny z distribuční soustavy pro svou potřebu či pro přeúčtování jinému subjektu ve smyslu energetického zákona [dnes je přeúčtování upraveno v § 28 odst. 1 písm. g) energetického zákona, před 1. lednem 2016 bylo obsaženo v § 3 odst. 3 věta druhá energetického zákona]. Mezi jednotlivými odběrateli a účastníkem řízení nebyla uzavřena žádná smlouva a dodávka elektřiny byla uskutečňována na základě smlouvy se společností EPK Trade, žádná skutečnost tedy neopravňovala účastníka řízení domnívat se, že je oprávněn realizovat dodávky elektřiny přímo jednotlivým spotřebitelům, když, jak tvrdí (tato okolnost však nebyla nikdy spolehlivě dokázána ani v četných sporných řízeních vedených Energetickým regulačním úřadem, v nichž vydaná rozhodnutí jsou součástí správního spisu), přistoupil k ukončení smluvního vztahu se společností EPK Trade, resp. minimálně k ukončení dodávek, když ve vztahu k žádnému jinému subjektu právní vztah týkající se realizace dodávek neexistoval.

Rada má za to, že žalobci jakožto profesionálové v oboru mělo být zřejmé, že uzavření právního vztahu se společností EPK Trade ohledně velkého množství odběrných míst není standardní, nicméně přijal na sebe toto riziko a právní vztah poskytování sdružených služeb dodávky vznikl. V tomto ohledu měl vnímat jako velice nestandardní, že ačkoliv uzavřel smlouvu se společností EPK Trade (tj. s jiným obchodníkem), v systému operátora trhu byli u jednotlivých odběrných míst jakožto odběratelé stále evidováni výše uvedení spotřebitelé

(viz str. 3 a násl. spisu), což vyvolávalo dojem o existenci smluvního vztahu mezi účastníkem řízení a jednotlivými spotřebiteli, který nicméně neexistoval. Z této skutečnosti muselo být účastníkovi řízení navíc zřejmé, že pokud by hodlal omezit či ukončit dodávky elektřiny společnosti EPK Trade, jak tvrdí, měl postupovat podle § 30b vyhlášky č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Pravidla trhu s elektřinou“), nicméně takto by zjevně postupoval ve vztahu k jednotlivým spotřebitelům (kteří byli uvedeni jako odběratelé v systému operátora trhu), což bylo důsledkem pokřivení závazkových vztahů předpokládaných energetickým zákonem jednotlivými dotčenými subjekty. Z hlediska účastníka řízení ostatně ale nebylo důvodu to v případě takového rozhodnutí neučinit. Ze skutečnosti, že účastní řízení nadále dodával do těchto odběrných míst elektrickou energii, i když ji účtoval přímo jednotlivým zákazníkům, s nimiž neměl smlouvu, je zřejmé, že ke skutečnému přerušení dodávek elektřiny přistoupit nechtěl, pouze již nechtěl jednat skrze prostředníka EPK Trade. Nic mu však nebránilo v tom smluvní vztah s EPK Trade ukončit a nabídnout spotřebitelům smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny bez prostředníka.

Smyslem § 4 odst. 3 ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele je zamezit dodavatelům, aby po zákaznících vyžadovali úplatu za plnění, které si zákazníci od nich neobjednali. Dodával-li účastník řízení přímo zákazníkům, aniž by s nimi měl řádně uzavřenou smlouvu, dodával jim plnění, které si zákazníci neobjednali, a následně zákazníkům tuto dodávku rovněž vyúčtoval. Znakem skutkové podstaty přestupku je právě požadování plnění za dodávku, která nebyla ze strany odběratele vyžádaná. V tomto ohledu je namístě upřesnit, že pokud ve výroku I. napadeného rozhodnutí správní orgán uvedl, že účastník řízení realizoval dodávky spotřebitelům od 1. prosince 2015, nebyla s tímto datem spojena žádná změna faktická či právní (účastník řízení fakticky realizoval dodávky do odběrných míst již před uvedeným datem a byl jako dodavatel i předtím uveden v systému operátora trhu). Vlastní jednání účastníka řízení od 1. prosince 2015 spočívalo v tom (čímž došlo k dovršení naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku), že až za dodávku od 1. prosince 2015 spotřebitelům vyúčtoval platby. V tomto ohledu má Rada za to, že prvostupňový správní orgán nevyhodnotil otázku okolností jednání účastníka řízení v rozhodné době roku 2015 do všech důsledků. Na str. 3 a násl. správního spisu založil výpisy ze systému operátora trhu pro jednotlivá odběrná místa. Při bližším zkoumání je nicméně patrné, že účastník řízení nezůstal k 1. prosinci 2015 veden v systému operátora trhu jako dodavatel z jakési setrvačnosti závazkového vztahu s EPK Trade, ale aktivně bránil provedení změny dodavatele na společnost Energie Pro, když ve vztahu k jejím požadavkům na provedení změny dodavatele aktivně podal námítky ve smyslu § 30 odst. 15 Pravidel trhu s elektřinou, a to s uvedením informace, že je ve smluvním vztahu k jednotlivým odběratelům. Tato okolnost jednoznačně dokládá spáchání agresivní obchodní praktiky dle výše uvedeného ustanovení.

Účastník řízení dále argumentoval nesprávným právním hodnocením skutkových okolností, kdy podle jeho názoru byly splněny podmínky nepřikázaného jednání podle § 3007 občanského zákoníku, neboť svým jednáním obstaral cizí záležitost, aby odvrátil hrozící škodu. K uvedenému Rada poznamenává, že mezi zásady soukromého práva mimo jiné patří i zákaz vměšování se do cizích záležitostí, což souvisí i se zásadou smluvní volnosti. Z uvedeného tak vyplývá obecná zásada, že nepřikázané jednání není dovoleno.

Zvláštním případem je vmísení se do záležitosti jiného za účelem odvrácení škody, anebo za účelem opatření prospěchu této osoby, přičemž tyto případy tvoří výjimku z uvedeného zákazu. Tvrdí-li účastník řízení, že svým jednáním jako nepřikázaný jednatel jednal za účelem odvrácení škody, musel by být splněn i záměr účastníka řízení v postavení tzv. gestora obstarat cizí věc, tedy vědomost o tom, že vyřizuje výhradně věc jiného, nikoliv svoji. Právě tato podmínka nebyla splněna. Účastník řízení tím, že dodával elektřinu zákazníkům přímo do jejich odběrných míst, fakticky v první řadě neodvracel škodu, která hrozila zákazníkům, ale řešil svou záležitost související s tím, že mu společnost EPK Trade nehradila platby za dodávky elektřiny, resp. v případě, že by neukončil smluvní vztah s EPK Trade (což nebylo spolehlivě doloženo), by se jednalo o plnění tohoto smluvního vztahu.

Při splnění podmínek nepřikázaného jednatelství podle § 3007 občanského zákoníku má nepřikázaný jednatel právo na úhradu účelně vynaložených nákladů. Účastník řízení nejdříve po zákaznících požadoval platby za dodávku elektřiny, když jim poslal vyúčtování za měsíc prosinec 2015, následně na zaplacení faktur netrval a zákazníkům, kteří za odebranou elektřinu zaplatili, jejich platby vrátil. Účastník řízení si tak byl vědom, že nebyly splněny podmínky pro postup podle uvedeného ustanovení a nebyl splněn základní předpoklad nepřikázaného jednatelství. Ve vztahu k tomu lze provést důkaz fakturami založenými na str. 31 správního spisu, z nichž plyne, že účastník řízení výslovně spotřebitelům fakturoval spotřebu elektřiny dle Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny za období od 1. prosince 2015, když takovou smlouvu se spotřebiteli ale uzavřenou neměl. Dle obsahu předmětného jednání se jednalo o uplatnění protiplnění ze smluvního vztahu za dodávky elektřiny, v těchto fakturách není vůbec zmíněno, že by se jednalo o vyúčtování nákladů nepřikázaného jednatelství, kterým byla spotřebitelům odvracena újma. Pokud účastník řízení dle svých slov přerušil dodávky společnosti EPK Trade, aniž ve skutečnosti materiálně cokoli učinil, protože dodávky do odběrných míst nadále zajišťoval, a spotřebitelům přitom nesdělil, že nyní realizuje dodávku přímo jim za účelem odvrácení škody, o to více je nepochopitelné, že ještě v roce 2016 vystavoval těmto spotřebitelům faktury za dodávku elektřiny ze smlouvy. Z tohoto dle názoru Rady jednoznačně plyne, že argumentace tzv. nepřikázaným jednatelstvím je až následnou procesní strategií účastníka řízení v četných sporných řízeních vedených před Energetickým regulačním úřadem, nicméně v prosinci 2015 reálně účastník řízení vůbec neuvažoval o tom, že by jeho jednání představovalo nepřikázané jednatelství. Právní vztah z nepřikázaného jednatelství (tzv. kvazikontrakt) není právním vztahem dodávky elektřiny dle energetického zákona a nemůže takový právní vztah odvozeně založit. Závazek z nepřikázaného jednatelství není dvoustranným synallagmatickým závazkem spočívajícím v dodávkách určitého zboží a služby a hrazením ceny za tuto dodávku, ale jedná se o právní vztah spočívající v nesení právních následků subjektem, který se vmísel do záležitosti jiné osoby a v poskytnutí náhrady účelně vynaložených nákladů na zařízení uvedené záležitosti. Na základě právního vztahu založeného nepřikázaným jednatelstvím se tedy lze domáhat náhrady účelně vynaložených nákladů, nikoliv jednat způsobem odpovídajícím smluvnímu vztahu dodávky (a fakturovat za sdružené služby dodávky elektřiny).

S ohledem na výše uvedené Rada dodává, že nebyla splněna další podmínka pro uplatnění institutu nepřikázaného jednatelství spočívající v akutnosti jednání účastníka řízení ve prospěch jednotlivých spotřebitelů. Energetický zákon pamatuje i na situaci, kdy dodavatel elektřiny nemá na základě smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny

zajištěnou související službu v elektroenergetice, a to uplatněním institutu dodavatele poslední instance. Účastník řízení jako profesionál v oboru si musel být vědom toho, že svým jednáním neodvrací škodu, která by hrozila zákazníkům, neboť při dodržení všech jeho povinností by žádná škodná událost související s přerušением dodávky od účastníka řízení pro EPK Trade nehrozila.

Účastník řízení dále namítá nevypořádání svých námitek, když uplatňuje tvrzení, že nejednal jako podnikatel za účelem dosažení zisku, ale jednal v souladu s generální prevenční povinností podle § 2900 občanského zákoníku. Účastník řízení tvrdí, že za své dodávky elektřiny zákazníkům v období měsíce prosince 2015 účtoval zákazníkům pouze vynaložené náklady bez vlastního zisku vyjádřeného v penězích, ale jak správně konstatoval i správní orgán, pro podnikatele může být určitou formou zisku i to, že si stávajícího zákazníka udrží. Podle Rady přitom není namístě hovořit jednoznačně o účtování vynaložených nákladů, protože přinejmenším z formálního hlediska šlo k fakturaci dodávek elektřiny na základě neexistující smlouvy, materiálně pak šlo o projev snahy vystupovat jakožto smluvní dodavatel těchto spotřebitelů. Je tak namístě konstatovat, že účastník řízení svým jednáním sledoval dosažení určité formy podnikatelského prospěchu. Navíc není rozhodující, že si účastník řízení neúčtoval zisk a elektřinu zákazníkům dodal pouze za vynaložené náklady, neboť z hlediska přílohy č. 2 písm. f) zákona o ochraně spotřebitele šlo nepochybně o platbu za neobjednané služby, zákon v tomto ohledu ani nestanoví znak, podle něhož by tato platba měla být ve vztahu k těmto službám přiměřeně ekvivalentní či jakou marži může obsahovat. Účastník řízení jednal ve svém obchodním zájmu ve snaze udržet si stávající zákazníky, kteří by mu platili za jím dodanou elektřinu, neboť jeho postavení se tak stalo výhodnějším, než když dodával společnosti EPK Trade, která svým platebním povinnostem nedostála. Není tak podstatné v souvislosti s touto námitkou zabývat se otázkou platnosti smluv uzavřených mezi zákazníky a společností EPK Trade, neboť jejich případná neplatnost nemůže zvrátit závěr o tom, že účastník řízení dodával zákazníkům služby, které si u něj neobjednali a požadoval po nich úhradu za jejich poskytnutí. Neplatnost smluv nemá žádný vliv na vztahy mezi účastníkem řízení a zákazníky, nezakládá mu právo nebo povinnost dodávat elektřinu do odběrných míst zákazníků.

Rovněž účastníkem řízení uplatňovaný argument spočívající v neoprávněné registraci společnosti Energie Pro v systému OTE nemůže obstát. I pokud by byl učiněn závěr svědčící pro toto tvrzení, neopravňoval by účastníka řízení k jednání, které je předmětem tohoto správního řízení. Účastník řízení není oprávněn vystupovat jako jakýsi strážce zákonnosti a spravedlnosti a rozporovat požadavek jiného dodavatele na provedení změny dodavatele, jak učinil, když sám nedisponoval žádným právním titulem, na jehož základě mohl dodávky do odběrných míst konkrétním odběratelům realizovat. Účastník řízení zde na jednu stranu hovoří o ukončení smlouvy se společností EPK Trade, ale na straně druhé se nadále i v prosinci 2015 při snaze poskytovat plnění odběratelům a vstoupit s nimi do určité formy právního vztahu na tuto smlouvu s EPK Trade odkazoval. Za zcela nepřijatelný považuje Rada i odkaz účastníka řízení na rozsudky soudů (viz bod 4.2 rozkladu). Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 č. j. [REDAKCE] nelze dovozovat jakýkoliv právní závěr, neboť šlo o rozsudek pro uznání, v případě rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 2 [REDAKCE] se jednalo toliko o potvrzení rozsudku předešlého. Pokud se týká zbylých dvou rozsudků, souhlasí Rada se závěrem soudů, že společnost EPK neměla oprávnění sjednat jménem odběratelů a na jejich účet smlouvu. Podle názoru Rady v takovém případě ale nebyla platně

sjednána ani smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne [REDAKCE] mezi EPK Trade a účastníkem řízení, neboť jelikož EPK Trade nebyla odběratelem, kterému by mohla být realizována dodávka elektřiny, nejednalo se materiálně o nic jiného než smlouvu ve prospěch jednotlivých konečných zákazníků. Bez ohledu na to však nic z uvedeného nemůže zvrátit závěr, že účastník řízení nebyl oprávněn zákazníkům v prosinci 2015 účtovat za dodávku elektřiny.

Účastník řízení rozporuje pohled na své jednání vůči panu [REDAKCE], které bylo správním orgánem zhodnoceno jako nejzávažnější, neboť v tomto případě došlo vedle neoprávněné dodávky a jejího vyúčtování rovněž k prepisu odběrného místa na navrhovatele. Účastník řízení tvrdí, že byl v odběrném místě tohoto zákazníka registrován před registrací učiněnou Energií Pro, přičemž když byla smlouva mezi zákazníkem a Energií Pro vyhodnocena jako neplatná, přihlásil se zpět do odběrného místa účastník řízení, aby podle svých slov zabránil nezákonnému jednání Energie Pro. Rada se v tomto ohledu částečně s námitkou účastníka řízení ztotožňuje, neboť pokud se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, tj. účastník řízení spáchal několik přestupků totožné skutkové podstaty, a to jednáním nesoucím neustále totožné charakteristické znaky, přičemž následky těchto přestupků se od sebe z materiálního hlediska podstatně neodlišovaly, bylo v zásadě zbytečné hodnotit, který ze spáchaných přestupků byl nejzávažnějším, ale účastníka řízení bylo možno postihnout za spáchání přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele s přihlédnutím k následkům jeho jednání, které spočívaly jednak v porušení zákonem chráněného zájmu a dále v počtu případů, kde tento zájem porušil. Rada nicméně v tomto ohledu neshledává vadu napadeného rozhodnutí, neboť podle jejího názoru je uložena sankce přiměřená a Energetický regulační úřad v odůvodnění popsal kritéria, na jejichž základě ji stanovil. S hodnocením, že účastník řízení vůči panu [REDAKCE] požádal v průběhu prosince 2015 opětovně o provedení změny dodavatele bez jakéhokoliv právního vztahu se zákazníkem, přičemž tak jednal ve vlastním zájmu a rozhodně nikoliv v zájmu zákazníka (který je nepochybně svéprávnou osobou schopnou zařizovat si své právní vztahy, pročež není zjevné, jak si účastník řízení může nárokovat oprávněnost právního jednání týkající se této osoby bez projevení její vůle či vůbec vědomosti o takovém jednání účastníka řízení), Rada souhlasí a doplňuje, že obdobným způsobem jednal účastník řízení i v ostatních případech, což Rada vnímá jako významné narušování veřejného zájmu. Ve shodě s označením praktiky podle přílohy č. 2 písm. f) zákona o ochraně spotřebitele jako agresivní vnímá Rada takové jednání jakožto agresivní výkon podnikatelské činnosti způsobem, při němž je se zákazníky nakládáno jakožto s objekty, nikoliv osobami nadanými vlastní vůlí a rozumem.

Další účastníkem řízení namítanou skutečností byla tvrzená hrozba sankce zákazníkům od společnosti Energie Pro. Ani tato případná hrozba by nebyla důvodem pro to, aby se účastník vmísil do záležitostí zákazníka. Dodavateli nepřísluší hodnotit a jednat tak, aby zákazník, kterému v postavení dodavatele energie nedodává, dosáhl lepších podmínek tím, že mu bude bez jakéhokoliv právního titulu dodávat. Nadto účastník řízení nijak nedokládá, že by o svém úmyslu chránit zákazníky, zákazníky jakkoli informoval, případně si obstaral jejich souhlas. Radě v tomto ohledu nadto uniká, jakým způsobem mohlo zákazníky chránit jednání, při němž se obchodník s elektřinou přes absenci smlouvy s těmito zákazníky snažil bránit provedení změny dodavatele v systému operátora trhu. Takové jednání by bylo pochopitelné, pokud by sám měl uzavřenu smlouvu se zákazníky za účelem realizace dodávek. V případě, že tomu tak nebylo, lze nicméně jako rizikovější z hlediska

zákazníků hodnotit jednání, kdy docházelo k snaze protiprávně si nárokovat dodávku do jejich odběrných míst.

Účastník řízení tvrdí, že přestože své náklady za sdružené služby dodávky elektřiny zákazníkům řádně vyúčtoval, příjem z nich buďto nikdy nezískal, nebo přijaté platby zákazníkům vrátil. Pro zhodnocení jednání účastníka řízení jako agresivní obchodní praktiky není rozhodné, zda účastník řízení získal příjem z neoprávněně vystavených a prokazatelně doručených vyúčtování, ale již samotné vystavení a doručení těchto faktur zákazníkům, tj. požadování plateb ve smyslu zákona. Tito zákazníci již samotnou uskutečněnou dodávkou učiněnou přímo do jejich odběrných míst od účastníka řízení a bez jejich vědomí byli fakticky zbaveni možnosti svobodně rozhodnout o podmínkách dodávky, neboť zde nebyla žádná smlouva ani jiný právní titul, z něhož by vzájemné vztahy mezi nimi a účastníkem řízení vyplývaly. Vystavení faktury dovršilo toto protiprávní jednání účastníka řízení, který, patrně si vědom, že nejedná v souladu s právními předpisy, platby zákazníkům vrátil nebo je od nich nevyžadoval. Proto následné nevyžadování plateb od zákazníků, popřípadě jejich vrácení, nemohlo být posuzováno jako polehčující okolnost. Obsahem spisu jsou navíc rozhodnutí vydaná Energetickým regulačním úřadem ve sporných řízeních, z nichž plyne, že se účastník řízení přesvědčení o oprávněnosti svých nároků fakticky nevzdal, vrácení těchto plateb tedy představuje zjevně určitou procesní taktiku v určité fázi probíhajících řízení, resp. snahu ex post fakturování smluvních plateb za dodávku elektřiny nahradit uplatňováním jiných nákladů.

Účastník řízení v podaném rozkladu dále zpochybňuje, že dotčení zákazníci nebyli v postavení spotřebitelů, což odůvodňuje tím, že zákazníci zahájili sporné řízení u Energetického regulačního úřadu proti účastníku řízení a v těchto řízeních se nechali zastupovat stejnou právní zástupkyní, která zastupovala společnost Energie Pro a spotřebitele pana ██████████. Energetický regulační úřad tak vedl celkem osm sporných řízení zahájených s osobami uvedenými v replice podané jménem pana ██████████. Poukazuje na propojení zákazníků a společnosti EPK Trade, která, dle jeho názoru, vyvíjí koordinovanou aktivitu s cílem poškodit účastníka řízení. Účastník řízení nicméně předně zjevně netvrdí, že by zákazníci byli podnikatelé. Rada znovu připomíná, že předmětem vedení tohoto řízení je jednání účastníka řízení vůči vyjmenovaným zákazníkům. Zákazníci byli při zajišťování dodávky elektřiny v postavení spotřebitele, neboť nejednali v rámci jakékoliv podnikatelské činnosti, ale byla jim zajišťována dodávka pro spotřebu v domácnosti, v tomto bodě nemůže panovat nejasnost. Skutečnost, že se nechali následně zastupovat stejnou právní zástupkyní jako společnost EPK Trade neznámá, že by toto postavení v rámci realizace dodávek elektřiny následným procesním vystupováním ztratili. Stejně tak si účastník řízení nemohl vyřizovat svoje obchodní záležitosti se společností EPK Trade prostřednictvím zákazníků, jak fakticky svými dodávkami přímo do jejich odběrných míst v měsíci prosinci činil. To, kým se zákazníci nechají zastupovat poté, co vůči nim účastník řízení použil agresivní obchodní praktiky, je zcela bezpředmětné ve správním řízení řešit.

Závěrem účastník řízení poukazuje na to, že mu nebylo správním orgánem umožněno hájit svá práva v důsledku nenařizení ústního jednání. Tuto námitku Rada vypořádala ve svém rozhodnutí č. j. 00627-26/2019-ERU ze dne 15. října 2019, v němž konstatovala, „...že nařízení ústního jednání by v daném případě nepřispělo k posílení či lepšímu uplatnění práv účastníka řízení, jelikož účastník řízení může všechna svá vyjádření k věci předkládat písemně, aniž by tento způsob prezentace jakkoli snižoval jejich vypovídací hodnotu nebo

důkazní váhu. “ K nutnosti nařizovat ústní jednání v režimu správního řádu (když uvedené závěry jsou přenositelné i ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky) vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 As 83/2016-48 ze dne 29. září 2016, následující: „...správní orgány nejsou povinny nařizovat ústní jednání (§ 49 odst. 1 správního řádu) v řízeních o správních deliktech, není-li to nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46). V projednávané věci soud uzavírá, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn a nebylo třeba provádět další dokazování. Za daných okolností nebylo ke splnění účelu řízení a uplatnění práv stěžovatele nezbytné nařizovat ústní jednání. “

K tvrzenému porušení práva na spravedlivý proces zaručeného Listinou základních práv a svobod účastník řízení žádnou konkrétní ústavněprávní argumentaci neuvádí. Pokud správní spis obsahuje dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí a obviněný z přestupku má příležitost zpochybnit spáchání přestupku v písemném vyjádření v rámci správního řízení, neshledává Rada v tomto postupu porušení práva na spravedlivý proces. Měřítkem zákonnosti konkrétních skutkových závěrů z hlediska § 3 správního řádu je, zda skutkový stav bude zjištěn bez důvodných pochybností a správní orgán z něj vyvodí odpovídající závěry, které náležitě odůvodní. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že správní orgán i bez nařízení ústního jednání dostatečně zjistil skutkový stav a náležitě odůvodnil závěry, které z nich učinil.

V. Závěr

Při přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí je věcně správné a vydané v souladu s právními předpisy. Napadené rozhodnutí splňuje požadavky kladené správním řádem a zákonem o odpovědnosti za přestupky na obsah správního rozhodnutí. Na základě toto Rada napadené rozhodnutí jako celek potvrdila a rozklad zamítla.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Amper Market a.s., prostřednictvím Doucha Šikola advokáti s.r.o.